

selv temmelig kostbare Rejser mod ene og alene at oppebære det lille Gehyr, som er fastsat for Vagshnet. Jeg antager ikke, at man vilde gaa ind paa en Lov, hvorved noget saadant blev gjort Lægerne til Pligt. Jeg tror altsaa, at en Forandring paa dette Punkt vilde strande paa Udgiftsspørgsmaalet. Det ærede Medlem henviste til den Betydning, som dette kunde have for Statistikken, og dette har ogsaa Ministeriet haft for Øje, saaledes at man, selv om man ikke kommer — hvad jeg ikke tror man gør — til en saadan Bestemmelse som den, det ærede Medlem har ønsket, dog vil forsøge paa at træffe nogle administrative Bestemmelser, hvorved man med Hensyn til Statistikken kunde naa noget videre frem end det Standpunkt, paa hvilket man nu staar. Det samme ærede Medlem henvendte sig derpaa til mig med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forbedring af Embedslægerens Løn. Hvad Stiftsfysici angaar, tror jeg, at den Parallel, som han drog mellem de nævnte Embedsmænd og Biskopper og Amtmænd samt mellem Lønningerne for disse Embedsmænd og for Fysici, ikke er ganske heldig, idet Amtmændene og Biskopperne ikke have Indtægter ved Siden af, hvorimod det om Fysici forudsættes, at de have deres Hovederhverv ved deres Praksis. Noget andet var det, hvis man vilde frem til at have Fysici, der ikke maatte have privat Praksis; saa maatte naturligvis deres Lønning forhøjes meget betydeligt. Dermed vil jeg ikke have benægtet, at Lønningerne ere lave. Fysicis Forretninger ere ogsaa i de senere Aar blevne betydelig forøgede ved forskellige Bestemmelser uden en tilsvarende Forøgelse af deres Lønning. Noget lignende gælder for Distriktslægerne, idet deres Forretninger uden yderligere Bederlag ere blevne betydelig forøgede ved de senere Aars Fattigløvgivning og Lovgivning om Alderdomsunderstøttelse. Jeg tror dog ikke, at Tidspunktet til at tage fat paa dette Spørgsmaal er inde. Vi staa som bekendt for en Omordning af vore lægelige Forhold, som det ærede Medlem ogsaa berørte. Der har flere Gange været forelagt Rigsdagen Forslag om en Afløsning af Sundhedskollegiet og Oprettelsen af et overordnet Sundhedsraad; men de have endnu ikke ført til noget. Saa vidt mig bekendt har man dog i dette Ting udtalt Beredvillighed til at tage fat paa dette Spørgsmaal, naar Apotekerkommissionen havde afgivet sin Betænkning. Den er nu afgiven, og der vil i en nær Fremtid blive udarbejdet og forelagt for dette Ting et Lovforslag vedrørende Apotekervæsenet, og ved samme Lejlighed vil paa ny Lov-

forslaget om det overordnede Sundhedsraad blive fremtalt, og naar vi saa have faaet et Sundhedsraad, turde Tiden være kommen til, at Ministeriet med Raadets Bistand søger en Omordning af vore lægelige Forhold, og da vil altsaa Spørgsmaalet om Lønninger til de forskellige Embedslæger ogsaa komme under Overvejelse. — Det ærede Medlem fremsatte endelig nogle Bemærkninger om de Sygdomsattester, som de værnepligtige skundom skulle møde med, Attester fra Specialister. Naar Sagen formuleres saaledes, ligger imidlertid heri en Misforstaaelse. Der gives nemlig intet som helst Tilfælde, hvor en værnepligtig er pligtig til at møde op med nogen Attest fra en Læge, men Justitsministeriet har henledt de værnepligtiges Opmærksomhed paa, at det med Hensyn til visse Sygdomme kan stille sig saaledes, at Sessjonen ikke er i Stand til selv paa Stedet at undersøge, hvorvidt de ere til Stede, ligesom den navnlig heller ikke er i Stand til at danne sig nogen begrundet Mening om Følgerne med Hensyn til Udskrivningen af en overstaaet Sygdom. Ministeriet har altsaa kun opfordret de værnepligtige til fra Læger at anstaffe sig Attest for derved muligvis at slippe let gennem Sessjonen. Naar det ærede Medlem opfordrede mig til at tage under Overvejelse, om Sagen ikke kunde ordnes saaledes, at disse Folk kunde gaa til nogle Specialister, som Udskrivningsvæsenet betalte, tror jeg rigtig nok, at den praktiske Udførelse af denne Tanke vil være forbunden med uovervindelige Vanskeligheder. Det kunde jo være meget heldigt, men det vilde være i højeste Grad kostbart. Skal man have en Specialistattest, maa man i Almindelighed selv betale den. Det er et af disse Tilfælde, hvor Formuesvilkkaar spille deres Rolle. Paa adskillige andre Punkter kunde det for øvrigt ogsaa være særdeles ønskeligt, om man havde saadanne Specialister, til hvilke man uden Udgift for private eller Kommunen kunde henvise Folk. Noget saadant vilde saaledes have stor Betydning for Fattigvæsenet, hvor det f. Eks. med Hensyn til Døgnsygdomme vilde være meget behageligt, om de fattige der trængte til det, kunde henvende sig til en Specialist. —

Jeg skal dernæst henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts Den Valgfreds (M. Klausen), som kom ind paa Politivæsenet. Jeg havde ikke ventet det, thi jeg antog, at der, efter hvad der tidligere er sagt her i Salen, var tale tilstrækkeligt paa det nærværende Tidspunkt om denne Sag; jeg tror nemlig ikke, at de Udtalelser, der kom frem fra min Side,